

Aussies in Amsterdam

De Australiërs maken de dienst uit in de Rabo Hoofdklasse. Zelfs het kleine Pinoké in het Amsterdamse Bos heeft er twee onder contract staan: Des Abbott en Eli Matheson. Een bijzonder stel.

Door Rim Voorhaar / Fotografie Anke Teunissen

Het is zondag 19 oktober om kwart voor drie in de middag als geschiedenis wordt geschreven in de hoofdklasse. Des Abbott neemt in het Amsterdamse Bos namens Pinoké de afslag voor de wedstrijd tegen Bloemendaal. Het debuut van de Australische spits. Daarmee is hij de eerste hockeyende aboriginal actief op het hoogste niveau in de Nederlandse competitie.

De wedstrijd zal hem lang blijven. Pinoké wordt met maar liefst 9-2 van het eigen veld geveegd door de werkgever van Jamie Dwyer, de nummer één van het Australische hockey, tweevoudig wereldspeler van het jaar en het grote voorbeeld van de twee Australische internationals bij Pinoké. Waar Luke Doerner bij Laren persoonlijk toeziet op het welbevinden van dat andere grote Australische talent, Eddie Ockenden (21), zijn Eli Matheson (25) en, vooral, Abbott (22) de protegés van Dwyer.

Na afloop staren Abbott en Matheson beduusd voor zich uit. Zijn ze hiervoor naar het koude Holland gekomen? Een week eerder maakte Matheson al de

**Abbott:
'Mijn afkomst als
aboriginal is
belangrijk voor mij.
Net zo goed dat
mijn familie voor
mij belangrijk is.
Veel van mijn
familieleden
hebben moeilijke
tijden gekend'**

Des Abbott (l) en Eli Matheson op de fiets.

oorvijg mee die Pinoké kreeg op bezoek bij Oranje Zwart (7-1). Maar nu weet Abbott ook hoe het voelt om te kijk gezet te worden. De pak 'm beet twintig minuten die hij tegen Bloemendaal in het veld staat, zijn de eerste wedstrijdminuten die hij speelt sinds de Olympische Spelen in Beijing. Het gevolg van de blessure die Abbott opliep in China. Een stressfractuur aan zijn voet. Toen hij eind september in Amsterdam arriveerde, zat de voet nog verpakt in gips.

Favoriete pleegkind

Waar ze waren toen atlete Cathy Freeman acht jaar geleden olympisch goud won in Sydney? Het is de eerste vraag die Abbott en Matheson een paar weken eerder krijgen voorgeschoteld in het hippe Noorderlichtcafé op de voormalige NDSM-werf in Amsterdam-Noord. De antwoorden blijven niet lang uit. Welke Australiër kan zich niet herinneren waar hij was toen Freeman haar vierhonderd meter won en de bekendste aboriginal ter wereld werd? Matheson volgde de beelden op een van de vele tv-schermen in een volgepakte bar in Sydney waar hij bijna dagelijks verbleef met vrienden. 'Australië stond op zijn kop,' zegt hij achter een koffie verkeerd. 'In Sydney werd

twee weken lang niet gewerkt.'

'Hoe oud was je toen?' vraagt Abbott.

Matheson: 'Pff. Zeventien?'

Abbott: 'Cool.'

Abbott was veertien. Hij zat thuis in Darwin voor de buis. Om zich heen louter emotionele familieleden. Darwin is de hoofdstad van de Northern Territory en de stad met de meeste aboriginals van Australië. 'We waren zó blij toen Cathy goud won,' zegt hij zacht.

Tijdens de Spelen in Beijing was Abbott hard op weg het nieuwe favoriete pleegkind van Australië te worden. Hij en Matheson waren met de Australische hockeyploeg immers de grote favoriet voor olympisch goud. Aan Abbott lag het niet. Hij scoorde zes keer. Tijdens zijn olympische debuut tegen Canada maakte hij drie doelpunten en in de halve finale tegen Spanje scoorde hij al na 27 seconden. Totdat de Spanjaarden verrassend terugsloegen (2-3) en de grote favoriet verwezen naar de strijd om het brons tegen Nederland. Het apathische Oranje van vertrekkend bondscoach Roelant Oltmans werd van het kastje naar de muur gespeeld.

De echt grote gekte in eigen land bleef door het mislopen van het goud dan uit, maar de naam van Abbott – die pas vorig jaar internationaal debuteerde – is gevestigd. Bijna de hele familie Abbott vierde het feestje in China mee: vader David Abbott, moeder Kerry Daby en zijn zusjes Amberley Abbott en Amanda Walker. In Palmerston zat stiefvader Chris Walker trots te zijn voor de televisie. De held zelf werd overladen met sms'jes. 'Ik had het idee dat iedereen in Darwin naar de wedstrijd tegen Nederland heeft zitten kijken.'

Sorry, sorry, sorry

Oma Nanette Daby-Marron verwees naar de olympische medailles die de hockeyers Nova Peris (goud) en Baeden Choppy (brons) in 1996 met Australië

Matheson: 'Voor veel jongens die ik ken is hockey vooral een sport voor meisjes. Echte mannen doen in hun ogen aan voetbal, rugby of Aussie Rules'

behaalden. Ook Peris en Choppy zijn aboriginals. 'Des opent net als Nova en Baeden de deur weer een stukje verder en geeft onze kinderen reden om te dromen,' zei Daby-Marron.

'Ze is trots,' zegt Abbott in Amsterdam. Een paar weken eerder was hij het middelpunt van de aandacht tijdens

een 'welcome home parade' in Darwins Raintre Park.

'Des krijgt veel aandacht in ons land,' zegt Matheson, die drie jaar geleden zijn interlanddebuut maakte. 'Hij wordt gezien als een voorbeeld. Eerder dit jaar waren we met de nationale ploeg in Darwin. Ik wist niet wat ik zag. De hele plaatselijke media rukte uit. Vooral vanwege Des.'

Abbott grinnikt. Dat geluid maakt hij vaak. Noem het verlegenheid. Dat wordt er niet minder op met alle media-aandacht. Vooral vanwege zijn afkomst. Hij is er trots op. 'Mijn afkomst als aboriginal is belangrijk voor mij,' zegt hij. 'Net zo goed dat mijn familie voor mij belangrijk is. Maar dat maakt het ook zo moeilijk. Veel van mijn familieleden hebben moeilijke tijden gekend. Vooral mijn oma en moeder. Er wordt gewoon niet graag openlijk over dit onderwerp gesproken.'

De oorspronkelijke bewoners van Australië zijn nog altijd hopeloos achtergesteld. Volgens de cijfers leven aboriginals gemiddeld zeventien jaar korter dan hun blanke landgenoten. De kindersterfte onder aboriginals is bijna drie keer hoger. De cijfers zijn vergelijkbaar met die van onderontwikkelde landen.

In februari van dit jaar verontschuldigde de Australische premier Kevin Rudd zich in Canberra publiekelijk aan de aboriginal gemeenschap. Vooral vanwege het bestaan van de 'gestolen generatie'; honderdduizend aboriginal-kinderen die ooit bij hun ouders werden weggehaald. 'Als premier van Australië zeg ik sorry, namens de Australische regering zeg ik sorry, namens het Australische parlement zeg ik sorry,' zei Rudd.

Zelden zal een woord van vijf letters tot zoveel emotie hebben geleid als toen. Ook in de familie van Abbott. 'Vandaar dat de oma van Des zo trots is,' zegt Matheson. 'Mijn voorbeelden deden ook ooit mee aan de Olympische Spelen. Kun je nagaan als het gaat om iemand met een afkomst als die van Des. Zijn prestatie geeft veel kinderen uit de Territory hoop.'

Mister Pinoké is terug in de hoofdklasse

Vorig jaar augustus keerde Jeroen Koops de enige club waar hij ooit voor uitkwam de rug toe. Vanwege zijn maatschappelijke carrière, maar ook omdat het plezier weg was na het jarenlang tegen degradatie strijden met Pinoké. Sinds deze zomer is 'de architect' echter terug in de Rabo Hoofdklasse. En daarmee zijn befaamde sleepcorner, die menig keeper de stuipen op het lijf jaagt. Echt weg was Koops niet. Zijn naam stond op de spelerslijst en op de achtergrond hield hij zich bezig met de scouting van nieuwe spelers. Pinoké was ooit dat kleine clubje in het Amsterdamse Bos dat op miraculeuze wijze het hoofd boven water wist te houden in de hoofdklasse. Maar nu is Pinoké een club waar het woord ambitie niet meer met een vies gezicht wordt uitgesproken. Er staan zelfs buitenlanders op de loonlijst. 'Het ging niet per se om buitenlanders,' zegt Koops. 'Wel wilden we per se goede spelers aantrekken. Je kunt alleen maar jonge jongens in de hoofdklasse neerzetten en gaan bouwen maar dan vlieg je eruit. Probeer dan maar eens terug te komen op dit niveau.' Koops strikte Mark Neumeier en, opvallend, ook Jesse Mahieu. De voormalige international was vorig seizoen nog aanvoerder bij de burens van Amsterdam. 'Jesse is een van mijn beste vrienden,' zegt Koops. 'Hij hoefde niet weg bij zijn club, maar wat wij met Pinoké wilden doen, stond hem aan. Jesse is dan ook een oud-speler van Pinoké.' En ja, ook bij Pinoké wordt betaald. 'Daar kun je iets van vinden,' zegt Koops. 'Maar het gebeurt overal. Spelers die er bovenuit steken en ergens voor durven gaan, mag je toch best betalen? Meer moeite heb ik met jonge gasten die over geld beginnen zodra je ze polst voor een eventuele overgang.' Dan liever geld spenderen aan een echte topper, vindt Koops. 'Mooie gasten, die Aussies. Abbott is een krachtmens. Als we in het krachthonk zitten, begint hij te klagen. Onze gewichten zijn hem niet zwaar genoeg.'

Status

'We zijn hier gekomen om beter te worden,' zegt Abbott, 's avonds achter een bord pasta in het karakteristieke houten clubhuis van Pinoké.

'We hadden veel over de Nederlandse league gehoord, zegt Matheson die in Australië actief was voor de NSW Waratahs. 'Het is de beste ter wereld.'

'We willen de Europese manier van spelen leren kennen,' zegt Abbott die in eigen land speelde voor de NT Stingers.

Het clubhuis dat op de nominatie staat te worden vervangen, ruikt naar verschaald bier. Eigenlijk heeft het nog het meeste weg van een skihut. Befaamd tijdens thé dansants. Bij de laatste 'td' stonden diverse erkende hockeytoppers uit Engeland, Canada, Australië en Nederland elkaar zelfs neuskusjes te geven. De nieuwste uiting van het Pinoké'er zijn en ooit bedacht door Floris Evers, die zich liet inspireren door de groet van eskimo's waar het met elkaar neuzen een vorm van wederzijds respect is.

Maar Abbott en Matheson zijn wel iets gewend. Vier jaar lang woonden ze 'intern' in Perth waar het Institute of Sport is gevestigd. Waar Abbott het noordelijkste puntje van Australië achter zich liet om in het zuidwesten van het land als hockeyer door te kunnen breken, daar verliet Matheson Lithgow in New South Wales. Ze speelden eerst in de nationale ploeg onder 21 jaar en maakten vervolgens de stap naar het grote Australië.

Naast hun sport hadden ze allebei gewoon een baan. Matheson maakte schaalmodellen bij een architectenbureau en Abbott toverde brak water om

Jesse Mahieu (l) maakt de Aussies wegwijs in Amsterdam.

in drinkwater bij het waterbedrijf.

Nu bewonen ze het zogenaamde 'Pinokéhuys', het statige en zeer studentikoze pand aan de Keizersgracht in Amsterdam, dat louter door spelers van de club wordt gevuld. De Aussies kijken hun ogen uit in de hoofdstad van Nederland over de status van hun sport. En ze verbazen zich over de mogelijkheden in Nederland voor een bezigheid die in eigen land slechts een marginaal bestaan kent.

'Ik ben min of meer gedwongen om te hockeyen,' zegt Matheson. 'Mijn vader en moeder waren het zat om mij steeds naar voetbal en hockey te brengen. Aangezien

Mahieu: 'We moeten vooral Jamie Dwyer dankbaar zijn. Hij heeft onze Aussies geadviseerd naar Pinoké te gaan in plaats van naar een topclub'

mijn broer en zus ook hockeyden, was de keuze snel gemaakt.'

Lastig. 'Voor veel jongens die ik ken, is hockey vooral een sport voor meisjes,' zegt Matheson. 'Echte mannen doen in hun ogen natuurlijk aan voetbal, rugby of Aussie Rules.'

Dat deed Abbott, die tot zijn vijftiende jaar zowel hockeyde als Australisch voetbal speelde. 'Ook ik moest een keuze maken.'

'En dan kiest hij voor hockey,' zegt Matheson smalend.

Abbott grinnikt.

'Met Aussie Rules had je toch veel meer geld kunnen verdienen?' zegt Matheson. 'Er lag zelfs een contract voor je klaar bij een profclub.'

'Nou, als ik door was gegaan, kwam ik misschien in aanmerking voor een contract,' nuanceert Abbott. 'Dat zou pas rond mijn achttiende zijn. Maar voor hetzelfde geld loop je voor die tijd tegen een zware blessure aan. En hockey was de sport van mijn familie. Mijn vader hockeyde vroeger. Mijn moeder ook. Ik koos voor mijn familie. Ik heb er nog geen moment spijt van.'

Kleinste clubje

Wat ze wisten van Nederland voor hun komst naar Amsterdam? 'Weinig,' zegt Matheson. 'Ik kende voor onze komst één Nederlander: Taeke Taekema. We speelden ooit even samen bij New South Wales. Een gemiddelde ploeg, maar met Taeke werden we ineens kampioen van Australië.'

Dat het de enige clubtitel van Taekema is, wist Matheson niet. 'Eigenlijk is Taeke in Nederland maar een heel kleine jongen,' zegt Jesse Mahieu gekscherend. De aanvoerder van Pinoké maakt de twee tijdens de fotoreportage een beetje wegwijs in de stad.

Gegrinnik.

'Amsterdam is anders,' zegt Matheson. 'Nice. Veel musea. En klopt het dat hier ergens een red light district is?'

Weer gegrinnik.

Twaalfeneenhalve Aussie in de Rabo Hoofdklasse

Niemand is beter geschikt dan Jamie Dwyer om zijn landgenoten in de Rabo Hoofdklasse te introduceren. 'We zouden eigenlijk onze eigen ploeg moeten beginnen. We missen alleen een doelman.'

• **Des Abbott, Pinoké.** 'Een verlegen jongen, maar erg grappig als je hem leert kennen. En een extreem groot hockeys talent.'

• **Eli Matheson, Pinoké:** 'Goede aanvaller. En een heel aardige jongen die houdt van uitgaan en lol maken. Ja, Eli houdt echt van Holland.'

• **Eddie Ockenden, Laren:** 'Eddie is erg goed. Met

Des één van de twee grote mannen voor de toekomst van het Australische en mondiale hockey.'

• **Luke Doerner, Laren:** 'Een van mijn beste vrienden en een uitstekende hockeyer. Liever had ik hem ook bij Bloemendaal gezien, maar dat ging helaas niet.'

• **Joshua Hawes, Laren:** 'Hij staat op de officiële spelerslijst van Laren maar dat is, zo heb ik begrepen, meer in geval van nood.'

• **Mark Knowles, Rotterdam:** 'Hij komt uit mijn geboorteplaats, Normanton en gaat met mijn zus. Mark zie ik als een kleine broer en een van de beste centrale verdedigers ter wereld.'

• **Peter Taylor, Rotterdam:** 'Speelt al tien jaar in Nederland. Een uitstekende hockeyer en een echte hockeyliefhebber.'

• **Kiel Brown, HCKZ:** 'We groeiden samen op. Hij kwam pas dit jaar bij de Australische ploeg. Erg getalenteerd. En een heel aardige vent.'

• **Aaron Hopkins, HCKZ:** 'Gestopt bij de nationale ploeg. Is net getrouwd en vader geworden. Kwam naar Nederland om een ander leven te ervaren.'

• **Grant Schubert, HCKZ:** 'Grote speler, al jaren. Door een zware blessure die hij opliep in Beijing werd ook zijn rentree bij KZ uitgesteld.

Misschien komt hij na de winterstop.'

• **Rob Hammond, Oranje Zwart:** 'Een van de beste hockeyers ter wereld. Centrale middenvelder die alles beheerst. En heel sterk. Ik speel liever mét dan tégen hem.'

• **Lucas Judge, Oranje Zwart:** 'Apart geval. Lucas heeft een Nederlands paspoort, dus zou zelfs mogen uitkomen voor Oranje. Ben je dan nog wel een Aussie?'

• **Jamie Dwyer, Bloemendaal:** 'Ik ben blij om terug te zijn bij Bloemendaal. Behalve die regen. Maar ja, ik moet wel, ik ben getrouwd met een Nederlandse.'

Maar waarom de keuze voor Pinoké? Matheson en vooral Abbott behoren tot de grootste hockeys talenten ter wereld. Pinoké is misschien wel de kleinste club in de hoofdklasse. 'Eerlijk gezegd wisten we weinig van deze club,' zegt Matheson. 'Een paar mensen hebben ons benaderd om hier te komen spelen. Toen hadden we nog geen andere club gesproken.'

'Pinoké moet vooral Jamie Dwyer dankbaar zijn,' zegt Mahieu. 'Jamie heeft onze Aussies geadviseerd. Natuurlijk was hij wel zo slim ze niet naar een van de andere topclubs te laten gaan. Dus geen Amsterdam, SCHC of Oranje Zwart, maar Pinoké. Daar konden ze niet zo veel kwaad doen in de strijd om de titel. Nou, we zijn blij met de boys en met Jamie.'

Nog meer gegrinnik.

'Pinoké was er natuurlijk heel snel bij,' zegt Matheson. 'We werden al benaderd toen we met Australië om de Champions Trophy speelden in Rotterdam. Pas

later kwamen er andere clubs in beeld.'

'Maar toen hadden we al ons woord aan Pinoké gegeven,' zegt Abbott. 'En bij ons is een woord nog altijd een woord.'

Het valt niet mee voor Jamie Dwyer om zijn gezicht in de plooi te houden na de afstraffing van Pinoké in het Amsterdamse Bos. 'Ik denk dat Des en Eli lang aan deze wedstrijd zullen terugdenken,' zegt hij olijk. 'Maar hé, hier leren ze toch van? Was dat niet de bedoeling van hun komst? Ze wilden veel leren bij een mooie club. Nou, ik adviseerde ze naar Pinoké te gaan. Een prima club en omgeving. Hopelijk leren de *lads* hier een paar dingen. Ook wilden ze een mooie tijd hebben. Dat zit wel goed nu ze in Amsterdam wonen, net als Luke, Eddie en ik (zie kader). We trekken vaak met elkaar op. En met Mark Knowles, die in Rotterdam zit.'

Het mag vooralsnog wat stroef lopen bij Pinoké, zodra Abbott en Matheson

raken ingespeeld op de rest, gaan ze de wereld nog verbazen, verzekert Dwyer. 'Deze jongens zijn in staat om heel wat ploegen pijn te doen. Vooral Des. Hij en Eddie worden de nieuwe sterren van de Australische ploeg. Mits Des zijn lichaam op orde krijgt. Hij wordt te vaak geplaagd door blessures.'

Dwyer ziet er bijna persoonlijk op toe. Niet voor niets deelt hij tijdens trips met de nationale ploeg steevast de kamer met Abbott. 'In eerste instantie is Des ietwat verlegen,' zegt hij. 'Maar als je hem een beetje leert kennen, blijkt hij erg grappig. Hij heeft alleen een paar rare gewoontes. Zo is hij bijvoorbeeld nogal bang in het donker.'

'Ik bang in het donker?' zegt Abbott. 'Nee, Jamie is bang in het donker. 's Nachts moeten de gordijnen altijd een beetje openblijven, ze mogen nooit helemaal dicht. Geen idee waarom. Is Jamie bang voor monsters, of zo?' 🐼